

Αμέσως μετά τα γεγονότα της Επιδάμνου, οι Αθηναίοι, καταλαβαίνοντας την έχθρα των Κορινθίων οι οποίοι ετοιμάζονταν να τους εκδικηθούν, έστειλαν διαταγή στους Ποτιδαιάτες (οι οποίοι αν και Κορίνθιοι άποικοι ήταν σύμμαχοι της Αθήνας και πλήρωναν φόρο) να κατεδαφίσουν το τείχος που είχαν προς την Παλλήνη, να δώσουν ομήρους και να διώξουν, χωρίς να ξαναδεχτούν πια άλλους αντιπροσώπους που έστελνε κάθε χρόνο η Κόρινθος σαν μητρόπολη που ήταν. Οι Αθηναίοι φοβήθηκαν μήπως οι Ποτιδαιάτες, επηρεαζόμενοι από τον Περδίκκα και τους Κορίνθιους, αποστατήσουν παρασύροντας και άλλους συμμάχους των Αθηναίων στην περιοχή.

Ο Περδίκκας, γιος του Αλέξανδρου, βασιλιάς της Μακεδονίας, ως τότε φίλος και σύμμαχος των Αθηναίων, είχε γίνει εχθρός τους και τους πολέμουσε. Είχε μεταστραφεί, επειδή οι Αθηναίοι έκαναν συμμαχία με τον αδελφό του Φίλιππο και με τον Δέρδα, που ήσαν και οι δύο αντίπαλοί του. Ο Περδίκκας προσπαθούσε να προσεταιριστεί τους Κορίνθιους για να ετοιμάσει την αποστασία της Ποτίδαιας. Είχε αρχίσει διαπραγματεύσεις με τους Χαλκιδείς και τους Βοττιαίους - συνόρευαν με την Θράκη - για να τους παρασύρει κι' αυτούς σε αποστασία. Οι Αθηναίοι τα έμαθαν όλα αυτά και θέλησαν να προλάβουν τις αποστασίες. Έτυχε να στέλνουν, τότε, εναντίον του Περδίκκα, τριάντα πολεμικά και χίλιους οπλίτες. Έδωσαν εντολή στους στρατηγούς τους να πάρουν ομήρους από την Ποτίδαια, να κατεδαφίσουν το προς την Παλλήνη τείχος τους και να επιτηρούν τις πολιτείες της περιοχής να μην αποστατήσουν.

Οι Ποτιδαιάτες είχαν στείλει πρέσβεις στην Αθήνα και στην Σπάρτη. Στην Αθήνα προσπάθησαν να τους πείσουν να μη κάνουν τίποτα εναντίον τους αλλά δεν πέτυχαν τίποτα. Στη Σπάρτη ζήτησαν και πέτυχαν αν οι Αθηναίοι εκστράτευαν εναντίον τους, οι Λακεδαιμόνιοι θα έκαναν επιδρομή στην Αττική. Με την ευκαρία αυτή οι Ποτιδαιάτες αποστάτησαν μαζί με τους Χαλκιδείς και τους Βοττιαίους με τους οποίους έκαναν κοινούς όρκους. Τότε ο Περδίκκας έπεισε τους Χαλκιδείς να εγκαταλείψουν τις παράλιες πόλεις τους, να τις καταστρέψουν και να συγκεντρωθούν στην Όλυνθο, που θα την οχύρωναν καλά. Σ' εκείνους που θα εγκατέλειπαν τις πολιτείες τους έδινε γαίες δικές του στη Μυγδονία, κοντά στη λίμνη Βόλβη για να την καλλιεργούν όσο θα διαρκούσε ο πόλεμος με τους Αθηναίους.

Όταν τα αθηναϊκά πολεμικά έφτασαν στην περιοχή βρήκαν επαναστατημένες την Ποτίδαια και τις άλλες πόλεις. Οι στρατηγοί έκριναν ότι, με τις δυνάμεις που είχαν, δεν μπορούσαν να χτυπήσουν και τον Περδίκκα και τις επαναστατημένες πόλεις και στράφηκαν εναντίον της Μακεδονίας που ήταν και ο αρχικός τους στόχος. Αποβιβάστηκαν και άρχισαν τον πόλεμο με τη βοήθεια του Φιλίππου και των αδελφών του Δέρδα που είχαν κάνει εισβολή από τα βόρεια.

Με την επανάσταση της Ποτιδαίας και τον αττικό στόλο στη Μακεδονία, οι Κορίνθιοι ανησύχησαν για την περιοχή και, θεωρώντας πως κινδυνεύουν και δικά τους συμφέροντα, έστειλαν στρατό από εθελοντές δικούς τους και μισθοφόρους Πελοποννήσιους. Η συνολική δύναμη ήταν 1.600 οπλίτες και 500 ψιλοί, με αρχηγό τον **Αριστέα του Αδειμάντου** οι οποίοι έφτασαν στην περιοχή 40 μέρες μετά την επανάσταση της Ποτιδαίας.

Οι Αθηναίοι έστειλαν στη συνέχεια 2.000 οπλίτες και 40 καράβια με αρχηγούς τον **Καλλία του Καλλιιάδου**

και τέσσερις άλλους. Ο στρατός αυτός πήγε πρώτα στη Μακεδονία όπου το πρώτο εκστρατευτικό σώμα είχε μόλις κυριεύσει τη Θέρμη και πολιορκούσε την Πύδνα. Οι Αθηναίοι όμως αναγκάστηκαν να κάνουν ειρήνη και συμμαχία με τον Περδίκκα και να εκκενώσουν τη Μακεδονία επειδή τους πίεζε η κατάσταση στη Ποτίδαια. Έφτασαν στη Βέροια και ύστερα στη Στρέψα που δοκίμασαν να την κυριεύσουν χωρίς να το πετύχουν και πορεύτηκαν προς την Ποτίδαια. Ήσαν 3.000 οπλίτες Αθηναίοι και άλλοι πολλοί από τους συμμάχους τους και 600 ιππείς Μακεδόνες του Φιλίππου και του Πausanία. Εβδομήντα πολεμικά συνόδευαν το στρατό πλέοντας κοντά στην ακτή. Έφτασαν στην Γίγωνα όπου έστησαν στρατόπεδο.

Οι Ποτιδαιάτες και οι Πελοποννήσιοι περίμεναν τους Αθηναίους στρατοπεδευμένοι στον ισθμό, προς το μέρος της Ολύνθου. Είχαν ορίσει αρχηγό του πεζικού τον Αριστέα και αρχηγό του ιππικού τον Περδίκκα, ο οποίος είχε πάλι εγκαταλείψει τους Αθηναίους και είχε συμμαχήσει με τους Ποτιδαιάτες αφήνοντας τοποτηρητή στη Μακεδονία τον Ιόλαο. Το σχέδιο του Περδίκκα ήταν να κρατήσει το δικό του στρατό στον ισθμό, ενώ οι Χαλκιδείς και οι άλλοι σύμμαχοι μαζί με τους 200 ιππείς του Περδίκκα, θα έμεναν στην Όλυνθο ώστε, όταν οι Αθηναίοι θα προχωρούσαν εναντίον του στρατού του Αριστέα να τους επιτεθούν από πίσω και να βρεθούν οι Αθηναίοι ανάμεσα σε δύο παρατάξεις. Αλλά ο Καλλίας και οι συνάδελφοί του έστειλαν στην Όλυνθο το μακεδονικό ιππικό και μερικούς συμμάχους ώστε να εμποδίσουν τις εχθρικές δυνάμεις να κινηθούν, και ο ίδιος με τον υπόλοιπο στρατό προχώρησε προς την Ποτίδαια

Κατά τη συμπλοκή η πτέρυγα που ήταν αρχηγός ο Αριστέας νίκησε τους αντίπαλους της και τους κατέδιωξε σε μεγάλη απόσταση, αλλά ο υπόλοιπος στρατός των Ποτιδαιατών και των Πελοποννησίων νικήθηκε από τους Αθηναίους και κατέφυγε πίσω από το τείχος της πολιτείας. Όταν ο Αριστέας γύρισε από την καταδίωξη και είδε πως ο υπόλοιπος στρατός είχε νικηθεί αποφάσισε να παρατάξει το στρατό του σε όσο το δυνατό πυκνότερη τάξη και να εκβιάσει, τρέχοντας, τη διάβασή του προς την Ποτίδαια όπου κατόρθωσε να μπει με μεγάλη δυσκολία και κάτω από συνεχή χτυπήματα, προχωρώντας προς τη μεριά της θάλασσας κατά μήκος του κυματοθραύστη. Οι Ποτιδαιάτες και οι σύμμαχοι τους έχασαν τριακόσιους περίπου στρατιώτες ενώ από τους Αθηναίους σκοτώθηκαν 150, μεταξύ των

οποίων και ο Καλλίας.

Οι Αθηναίοι έχτισαν αμέσως πολιορκητικό τείχος αντίκρυ στο τείχος του ισθμού, αλλά δεν έχτισαν τείχος από την πλευρά της Παλλήνης, γιατί έκριναν ότι δεν είχαν αρκετές δυνάμεις να χωρίσουν. Η Αθήνα έστειλε αργότερα 1.600 οπλίτες, με αρχηγό τον **Φορμίωνα του Ασωπίου**

, ο οποίος έφτασε στην Παλλήνη και προχώρησε προς την Ποτίδαια, καταστρέφοντας τα σπαρτά και τα δέντρα. Στη συνέχεια έχτισε πολιορκητικό τείχος αντίκρυ από το τείχος της Παλλήνης. Έτσι η Ποτίδαια βρέθηκε στενά πολιορκημένη από τις δύο μεριές, ενώ από το μέρος της θάλασσας φρουρούσαν τα πολεμικά.

Έτσι ήρθαν να προστεθούν και οι διαφορές αυτές στις άλλες που υπήρχαν μεταξύ Αθηναίων και Πελοποννησίων. Οι Κορίνθιοι κατηγορούσαν τους Αθηναίους ότι πολιορκούσαν την Ποτίδαια, αποικία δική τους ενώ οι Αθηναίοι κατηγορούσαν τους Πελοποννήσιους ότι είχαν παρακινήσει σ' επανάσταση πολιτεία που ήταν σύμμαχός τους και τους πλήρωνε φόρους και ότι είχαν έρθει και είχαν πολεμήσει φανερά με το μέρος της Ποτίδαιας.